

Zpravodaj

sboru Českobratrské církve evangelické v Hranicích

PROSINEC – 2020 - VÁNOČNÍ

JAK BUDEME LETOS SLAVIT VÁNOCE?

Tak tato rozpačitá otázka několikrát během uzavření zasvištěla kolem mých uší. Možná to mělo spíše znamenat: *Jaké budeme letos mít Vánoce?* Naštěstí Vánoce nejsou závislé na otevřených obchodech, trzích a veškeré té parádě kolem. Tomuto významnému církevnímu svátku až škodí ta pompéznost, nablýskanost a honička všeho druhu. Veškerá vánoční zvěst se v posledních letech vždy vytrácela pod nánosem tady toho všeho. Nyní možná i více přemýšlíme, co je vlastně pro nás důležité a jak to hezky, pokud možno s rodinou a ve zdraví, oslavit. To že na nás z obchodu už od října nevyřvávají koledy a zboží rozmanitého druhu, má opravdu své kouzlo. Snad konečně si ty koledy zazpívám s chutí v ten správný čas. Dokonce mi nechybí ani žádné koncerty a besídky, kterých bylo až moc a člověk pomalu ani nevěděl, jestli to všechno zvládne. Ticho v ulicích a ozdobná světla, objevující se sem tam vánoční stromky – i takto můžeme v Adventu rozjímat, procházet se, přemýšlet nad životem a být konečně vděční a trochu i klidní.

Nebudu zastírat – situace kolem pandemie je vážná. Opravdu se to hodně týká starých lidí a nemocných, ale ani mladí a zdraví nemají nic jistého. Takže případná lhostejnost a neohleduplnost rozhodně není na místě. Ale ani strach není dobrý. Strach paralyzuje, strach ubíjí víru a naději. Také se více prohlubuje samota a opuštěnost. Ale i nervozita, podrážděnost, rozladěnost a agresivita. Člověk pořádně neví, co smí a co už ne. Nevíme, kde je bezpečná hranice. A tak jsou mnozí až přehnaně opatrní a jiní zase lehkovážní. A přitom jsme tu jako Boží stvoření stvoření jeden pro druhého... jenomže teď nám

chybí slovo, dialog, povzbuzení, podaná ruka, objetí, ale i úsměv – zkrátka společenství. Ekonomika se zastavila už podruhé v letošním roce, a to nevěstí nic dobrého, ale troufám si říct, že ještě pořád se nemáme tak zle, aby nemohlo být ještě hůře. Lidé si pomáhají, rodiny snad drží pohromadě, i když dopad na naši psychiku to jistě má. Buďme tedy trpěliví a stateční v naší každodennosti. Buďme si vzájemnou oporou, a hlavně nenechme se připravit o víru a naději. S nadějí a vírou člověk dokáže překonat hodně bolestivých životních překážek a ztrát. S nadějí a vírou v Boha lze dokonce překonat i smrt.

Vánoce jsou jako narozeniny... nemusíme je třeba slavit, ale ony stejně budou. Jako si vždy nějak uvědomíme, že jsme zase o rok starší, tak když ne na Vánoce, tak třeba během roku si možná zase uvědomíme, že spása přišla k nám už dávno a není to až tak závislé na naší připravenosti či nepřipravenosti něco oslavovat. Ovšem mít jakési povědomí toho, co se kolem mě děje, a hlavně, **proč se to děje**, je dobré.

S díky a pokorou si tedy můžeme o letošních Vánocích uvědomovat nejen svůj věk, zdraví a společenství rodiny a druhých lidí, ale i to, že nad tím vším není člověk sám, ale Bůh, který je blízký těm, kteří s ním ve svém životě počítají.

Nebot' Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.

Janovo evangelium 3:16

A jak budeme slavit letos Vánoce? Jsem ráda, že mohu napsat – **no přece v kostele!**

Bohoslužby v Adventu a během Vánoc budou v pozměněném čase!

VŽDY od 10 hod!!!

**Adventní bohoslužby probíhají v náhradním
prostoru, v modlitebně Církve husitské
v Synagoze – vchod je z Masarykova náměstí
z podloubí v 1.patře**

JAK TO VYPADÁ S KOSTELEM:

Loni jsem mohla napsat, co a jak kdy se bude už v tuto adventní dobu v kostele konat, jaký koncert, zpívání ...a pak samozřejmě, kdy budou adventní a vánoční bohoslužby a podobné plány. Letos je to s těmi plány složitější. Všechno je dnes zřejmě u každého jinak, a to platí i v kostele. Ale rozhodně se nedá napsat, že se nic neděje. V kostele se pilně pracuje a děje se toho hodně, i já jsem tam dokonce častěji než kdy dřív. Dobře víte, že tento rok dostává kostel novou podobu, která už tak zůstane. Přístavba se už stává nedílnou součástí našeho kostela. Takže rok 2020 je svým způsobem významný, a to doslova.

Sama jsem tomu ještě na jaře úplně nevěřila, že skutečně budeme mít takový krásný vánoční dárek, ale teď už to mohu napsat. Dnes se v kostele a v přístavbě rozehrálo poprvé nové topení. V přístavbě je vymalováno a už se obkládají záchody a sprcha. A NEMOŽNÉ toi toi záchodky na dobro zmizí z blízkosti našeho kostela. HURÁ!

Samozřejmě, že se potýkáme na stavbě i s problémy, které vždy odčerpají značnou část energie, že z toho pak člověk ani nespí, ale tím vás nechci zatěžovat. V této chvíli ještě nevím, jestli stihneme do Vánoc stavbu zkolaudovat, ale každopádně Boží hod vánoční a následně bohoslužby už budou probíhat v našem kostele.

V této chvíli se ještě dodělávají repase oken na kostele, ale až budete tento Zpravodaj číst, tak doufám, že i tahle etapa bude zdárně za námi.

Jediné, na co teď čekám je, až se napevno propojí přístavba s kostelem vnitřním otvorem. Takže nás čeká ještě bourání a prach a samozřejmě předvánoční úklid. A o to bych ráda poprosila vás, kdo můžete a jste ochotní přijít pomoci s úklidem a přípravou kostela na Vánoce – předpokládám, že **termín úklidu kostela by mohl být v pátek 18.12.** – kdo má zájem pomoci, tak prosím volejte na tel. **604 813 291**, tak den až dva dny před brigádou, to už budu zase moudřejší.

Přístavba bude ke konci roku téměř hotová,

kromě tedy vnitřního vybavení. V příštím roce by se zde mělo rozběhnout komunitní centrum *Otevřené dveře* při evangelickém sboru, které bude provozovat volnočasové aktivity nejen pro členy církve, ale i pro veřejnost. Samozřejmě se zde postupně přesune i sborová kancelář.

V **kostele** bude v následujících dvou letech pokračovat postupná rekonstrukce. V letošním roce se podařilo svépomocí odstranit vnitřní obložení a omítky do výše oken. Podařilo se zrenovovat okna a dveře panem stolařem. A kompletně se vyměnilo topení pod lavicemi. No a samozřejmě nám už nebude hučet starý kotel přímo v kostele.

Nyní se ale opět spotřebovávají nashromážděné **finance** – je to jako vítr v peněžence, a to každý jistě zná, ale tady jde doslova o uragán. Těžce se sice finance stále shromažďují, ale také se teď investuje a vy to konečně můžete vidět nejen na obrázku. Takže pokud budete chtít na tento „vánoční dárek“ přispět nějakou větší částkou, budeme srdečně vděční! Opět prostřednictvím sborového účtu nebo složenky, kterou rovněž obdržíte.

Každopádně kostel je pro nás pro všechny, aby nám tam bylo dobře a útulno, abychom se tam rádi scházeli nejen při nedělních bohoslužbách.

Na Boží hod vánoční mě bude ctít vás provést nejen bohoslužbami, ale jak pevně doufám, tak poprvé i novou přístavbou. Už se na vás všechny moc těším!

Pavlna Lukášová, vaše farářka

A závěrem připomínám, že kdo je netrpělivý a rád by do kostela nakouknul už nyní, tak může prostřednictvím našich webových stránek, kde vše postupně dokumentuji ve fotogaleriích pod názvem **REKONSTRUKCE KOSTELA**. A samozřejmě zde také naleznete aktuální informace ohledně bohoslužeb a jiné odkazy. 😊

Webové stránky našeho sboru a celé církve:

<https://ccehranice.estranky.cz/>

<https://www.e-cirkev.cz/aktuality/cirkev-doma/>

ADRESA SBORU:

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Hranicích, Farní 43, 753 01 Hranice

Číslo účtu: **190 304 741 / 0300**

telefon farářky sboru Pavlny Lukášové

Fara - tel. 581 603 537, mob. 604 813 291